

χώρος

χώρος, ο, ουσ. [<αρχ. χῶρος], ο χώρος·

- αγωνιστικός χώρος, ειδικά διαμορφωμένη έκταση για αθλοπαιδιές, το γήπεδο: «μόλις οι δυο ομάδες βγήκαν στον αγωνιστικό χώρο, οι φίλαθλοι απ' τις εξέδρες τις υποδέχτηκαν με ενθουσιώδεις φωνές και χειροκροτήματα»·

- ανοίγω χώρο, βλ. φρ. κάνω χώρο·

- αφήνω χώρο, δεν καλύπτω ορισμένη έκταση: «άφησα χώρο για να παρκάρεις κι εσύ τ' αυτοκίνητό σου»·

- βοηθητικοί χώροι, η κουζίνα, η τουαλέτα ή η αποθήκη σε ένα σπίτι: «το αγόρασα το σπίτι, γιατί εκτός των άλλων έχει και άνετους βοηθητικούς χώρους»·

- δεν υπάρχει για μένα χώρος (κάπου), δεν είμαι ευπρόσδεκτος κάπου, η παρουσία μου κάπου είναι ενοχλητική: «δεν υπάρχει χώρος για μένα σ' αυτή την παρέα, γιατί όλοι τους είναι πλουσιόπαιδα || δεν υπάρχει χώρος για μένα σ' αυτό το σπίτι, γιατί όλοι αγαπάνε τον μικρότερό μου αδερφό»·

- έχω άνεση χώρου, βλ. λ. [άνεση](#)·

- κάνω χώρο, δημιουργώ ελεύθερη έκταση για να τοποθετήσω κάτι ή για να δώσω τη δυνατότητα σε κάποιο άτομο να καθίσει: «κάνω χώρο στην αποθήκη για να βάλω το νέο εμπόρευμα || κάνε χώρο να καθίσω κι εγώ»·

- πιάνει άδικα το χώρο, βλ. φρ. πιάνει τζάμπα το χώρο·

- πιάνει τζάμπα το χώρο, είναι εντελώς άχρηστος ή ακατάλληλος για τη θέση που κατέχει: «τον έχουν υποδιευθυντή στην επιχείρηση, αλλά πιάνει τζάμπα το χώρο, γιατί δεν ξέρει πού πάν' τα τέσσερα»·

- πιάνω (το) χώρο, καταλαμβάνω κάποια έκταση με όλες τις διαστάσεις μου: «αυτό το έπιπλο πιάνει πολύ χώρο στο σαλόνι || αν βγάλουμε αυτό το μακρόστενο τραπέζι που πιάνει το χώρο, τότε θ' ανοίξει το σαλόνι»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας